

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 5. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm748.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Heraf synes nemlig at følge, at hvordan det end har sig i det Enkelte, er Mennesket dog i det Hele bedst tienst med at blive ved Jorden, og betragte sig selv som et fornuftigt Dyr, da der enten ingen Guder er til, eller de misunde og knuse Menneske-Naturen, hvor den vover at ligne dem og eftertragte Deel i deres Frihed og Udødelighed. Vi skal imidlertid betænke, at hvad der er galt for alle de Enkelte, umuelig kan være godt for det Hele, og at Indlemmelsen af hele den dannede Verden i Romer-Riget er ingenlunde en Fortsættelse, men en voldsom Forkortelse af Slægtens Levnets-Løb, ligesom naar en Unger-Svend, for gientagne Forbrydelser, dømmes til evigt Slaveri, og har hverken Kræfter, Mod eller Frihed til mandig Virksomhed, men gaaer som unaturlig Olding kun Graven og Fortvivlelsen imøde. Herved stadfæstes nemlig den *Ebraiske Anskuelse* af *Mennesket*, som skabt i Guds Billede til *Udødelighed*, men forført og faldet i Barndommen, uddrevet af sit *Paradis*, og dømt som en Synder til Døde; thi deraf kan vi paa den mest fyldestgjørende Maade forklare os hele Slægtens Ungdoms-Liv, saavel i de mange Folke-Færd, der udgik fra Guds Ansigt, opgav Udødeligheden, slog Øinene til Jorden og nedgravede sig med Flid i den, som hos de Faa, der vel bevarede Mindet om deres høie Byrd og Lysten til Livets Krone, men smigrede sig dog med falske Indbildninger, og tilsatte Kræfterne i vilde Udsvævelser, til de faldt i *Bøddelens* Hænder, som, trods al sin Lumpenhed, dog i dette Stykke var den Guddommelige *Retfærdigheds Tjener*, og havde, mens han udførte den Almægtiges Domme, nødvendig Lykken med sig.